

ԼՐԱԳԻՐ

ՔԵՂԱՔԵԿԵՆ ԸՋԻՇՅՈՒՆ ԵՒ ԲԵՆԵՍԻՐԵԿԵՆ

1 ՅՈՒՆԻՍԻՆ 1853

ԵՐՐՈՐԻ ՏԱՐԻ

ԹԻԻ 64

ՀԵՅՐԵՆԵՍԻՐ

ԱՌ

ՆՈՐ ՏԵՐԻ

Ընդ զարդագոյն Երջարան

Հոլաթեւանդ ամանոր ,

Երազատյր գաս կառարշաւ

Զերթ ըզգրտակ մեղրածոր .

Ողջն ընդ բեզ , լիցի բարւոյն

Յասպարիղիդ քում հանդէս ,

Եւ յափնածիր մարգս ծաղկասփիւռ

Յօլք քն 'ի շող բերկրատես .

Մանկունք զուարթ մատունս 'ի նիշ

Քոյդ յոսկեփունջ ծիածան ,

Սիրտք 'ի արուսի դիմն զհետոցդ ,

Երդք 'ի յաստեղս վեր դիզան .

Վերածնանիս յոյս մըշակին

Կասուլ 'ի հիւ կամնասայլս ,

Չհօլուին ընդ նոյն 'ի մարդարօտս

Ուղղել զդառանց զանգոր քայլս .

Եպա ողջամբ Լիթերցողացն

Մաղթեմ տարւոյն կ'սոյ ցըլ 'լս ,

Եւ փոքրոգի այս իմ թերթիկոյս ,

Տացե զնայրիսդ յԵրեւնս .

ՔԵՂԱՔԵԿԵՆ

ԵՒԿՐՈՐԻՒՄ 1 ՅՈՒՆԻՍԻՆ

Ընդ հանուր նահանգիս տեսուչ Բարձրապետիւ Իս.
մէթ փաշայն՝ մեծ գործունէութեամբ անդադար իր պաշ-
տօնին յատկացեալ գործոցը զբաղեալ է .

Եւս օրերս Պարտիզակ (Պահէէճիք) գիւղը 12
տարեկան տղայ մը ձի հեծած գէպ 'ի Լուր երթալու

ատեն՝ ինչպէս եղիր ձին ինկ'ր և տղան տակը մնացեր
է . որով լանջէն ծանր կերպով վտանգուած ըլլալով
մեռեր է :

— Ինքնասպանութեան դատապարտ լի ոճրագործու-
թիւնը միշտ իր նողկալի անունը հոռու ետալով՝ ամեն
ատեն պարսաւանօք կը լսվի այս անունը .

Եյս անգամ ալ Եւանգէլիս մեղի կը ծանուցունին թէ՛
մեր համագգի եղբայրներէն մէկը վերջէն աստուծան յու-
սահատութեան մէջ իյնալով՝ մահու դռն լսմեր ու կ'ան-
քը թշուառաբար կորսնցուցեր է .

— Երկրագործներէն կը լսեմք թէ , թէ որ օգիւղ
շարունակ աղէկ երթալու ըլլան՝ այս տարուան ցանուած
հունտերը գարնան առատ հունձք տալ կը խօստանան :

— Ետարազարէն կը գրեն .

“ Գեկտեմբեր 6 ին Տէօրէի Տէրէ բաւած ջաղացք
ներուն Հայագգի ջաղացականին մէկը իրեն ծանօթ բա-
րեկամ աղալիք բերող Մահմետականի մը կ'ըսէ թէ՛
“ ալիւրդ լաւ է բաղաւջ մը շինեմ որ ուտեմք ” . որն որ
նախ հաճութիւն կ'ուտայ , բայց վերջը բարեկամութիւ-
նը թշնամութեան կը փոխէ . և ալիւրս զողջօր ըսելով՝
Ջրի մը սափորով ականջներուն և գագաթին կը զարնէ ,
ու բերնէն արիւն փսխել տալով՝ ողորմելի ջաղացականը
կը մեռնի :

“ Չարագործը նոյն ժամայն բռնուելով՝ ոստիկա-
նութեան բանտը տարուեցաւ , և հետեւաբար անոր դա-
տաստանական քննութիւնը կ'ըլլայ ” :

— Զմիւռնիայէն կը գրեն .

“ Գոհութիւն Եստուծոյ որ քանի մը տարիէ 'ի վեր
սկսեալ Քաղաքիս Ս . Ստեփաննոս մայր եկեղեցին տը-
գէն լմննալու վրայ է . Երժանապատիւ Պ . Սելուսին
ուշիտատախրութեամբ , որ անգաղար ճիգն կը թափէ
Ժամ մը յառաջ 'ի կատարումն հասցընելու համար .

— Բաղաքիս Կառավարիչ Սիմապատիւ Հաճի-
Բեկաֆի փաշայն մեծ հոգ կը տանի հասարակութեանը ,
ու կ'աշխատի անգաղար անհետ ընել ամեն տեսակ մո-
լութիւնները , որով կրնանք ըսել թէ՛ Օմիւռնիա այս-
պիսի խոհեմ , իմաստուն , գործունայ , աշխոյժ կա-
ռավարիչ մը դեռ եկած չէր . բայց ինչպէս ամենուն

յայտնի է , բարի մարդիկ միշտ չար նախանձոտներ ու հակառակորդներ կ'ունենան , որոնք կը ջանան կերպով մը փնտս հասցունել այն բարւոյն . առանկ ալ մեր երտիւ տապարտ Հաճի — Վեամիլ փաշային համար գրուած թշնամական ոգւոյ արգասիք մը , տեղւոյս Լճիփաշայ Դաղդիական լրագրին՝ ՚ի պաշտպանութիւն Կորին գրած յօդուածէ մը կ'իմանամք , որունմէ այս կտորը քաղեցինք :

« Կ'ըսէ յիշեալ լրագիրը թէ , « Կ'իմանամք արհաւիրական խորին զգացմամբ մը , որ անանուն մէկը , անարգ վարակուով մը դարձարուած Կորին Բարձրութեան մեծ Եպարգոսին նամակ մը խրկեց , որուն մէջ կը պարունակէր խիստ անվայելուչ խիստ սուտ զրպարտութիւններ ընդդէմ մեր Կառավարիչ Հաճի — Վեամիլ փաշային : « Մեր Կառավարիչը , կ'ըսէ այն (պաշտարակէն) նամակը , իր պարտաւորութիւնները չը կատարէր , արգարութիւնը դանց կ'ընէ , առանց պատճառի մէկը մեկտը կը բանտօրկէ՝ և այլն » : . . . բայց սակայն մեծ Եպարգոսը բանի տեղ չը գրաւ զայս դէրը : Անչեւ մենք ալ առիթ ուն ցանք միշտ Կորին Բարձրութեան Հաճի — Վեամիլ փաշային կառավարութիւնը գովելու , և ստուգելու ալ այսու պայմանաւ հասարակութեան կարծիքին արձագանքը եղանք : Այս օրուան օրս ՚ի բոլոր սրտէ կը վկայենք բառաւ քաջաբան , թէ այս կարծիքով միշտ իրաւունք ունինք :

« Հատ տարին ըէ հաւէ Զ. Պիւռնիս այսպիսի կառավարիչ մը ստացած է՝ եր , ամեն բանի յանդակու յարմար , ժիր ու աշխատասէր , և միանգամայն արդարադատ և անսոգիւտ , մեր քաղաքը բարեբաղդ պիտի գրաւուէր՝ թէ երկար ժամանակ պահէր զայն , ինչպէս որ մենք ալ կը յուսամք » :

— Ենցեալ հինգշաբթիէն ուրբաթ լուսնալու գիշերուան միակին ժամանակը , Եղեքսանդրիոյ վերջին շուգենաւը որուն մէջ 300 էն աւելի այր և կ'էն ճանապարհորդ կար , մեծագոյն մասը Սեքքէէն դարձող ուխտաւորներ , մայրաքաղաքին նաւահանգիստը մտնելու առանք Եյստէֆանի առջև ցամաքը ինկաւ :

Եյստէֆանը արկածին լուրը՝ արքունի վառօդապետ Սեմապատիւ հոտեան Պօղոս ամիրային ահանջը հասնելուն պէս , իսկոյն նաւաբեկախներուն օգնութեան փութացաւ , և զանոնք ամենքն ալ ազատուին և ողջ առողջ ցամաքը հասնել տալէն ետեւ իւր տունը ժողովց . վտանին գլուխին մարքել տուաւ , կերակուր , անկողին , հագուստ , և մինչև ստակ շնորհելով , նահապետական և իշխանավայել հիւրընկալութիւն մը ըրաւ այն դժբաղդներուն , որ այնչափ ահագին անապատներն ու ծովերը անցնելէն ետեւ իրենց հայրենեաց նաւահանգստին առջև այնպիսի մեծ վտանգի մը մէջ ինկեր էին : Բարեսէր և

վհահան Եմիրան այսպէս մարդասիրաբար զանոնք ինամելէն ետեւ , հետեւեալ օրը արքունի նաւարանէն յատուկ շոգենաւ բերել տուաւ , ցամաքը ինկած նաւին և ճանապարհորդաց տարանքները մէջը լեցուց կայսերական մարտունը խրկեց . ճանապարհորդներուն համար ալ յատկապէս կառքեր բերել տալով , մէջը նստեցուց ու տեղերնին խրկեց :

Ենչար է պատմել այս մարդասիրութիւնները վայելող նաւաբեկախներուն ըրած օրտանց շնորհակալութիւնները Բարեսէր ամիրային , որուն այս մեծանշանական գործերը իւր ազնուական գերդաստանին և առ հասարակ ազգերնուս մեծ պատիւ կ'ընեն :

Սափա :

Ե. ՉԻՆՅԵՐ

Յուրախութիւն բոլոր ուղղափառ համագրի եղաքց կը ծանուցանենք , թէ՛ Կիկոմիգացի ծերունազարդ վաղ մի դպրապետ Պօյաճիւան Պ . Յովհաննէսը , որ ութ թը տարիէ ՚ի վեր Բողոքականութեան դարձած էր , մտաւ իր գոյնցած ըլլալով Հայաստանեայց ուղղափառ եկեղեցիէն դատուելու համար , և փախադնելով վերստին անոր գիրկը դիմելու , այս կիրակի առաւօտ (դեկտեմբեր 28 ին) Կիկոմիգայի Սրբազան Հօրինուս Ե. Ս. համարեց ու մեղայքսաւ իրեն միտքը յայտնելով անոր : Արդ որ ինչպէս խանդակաթ հայր մը՝ իրեն կորսուած որդին գտնալով՝ անոր ճակատը համարեց . ու Պաւլոսի կարգաց վրան , և հետը եկեղեցին բերելով՝ վերստին օրհնեց . և իւր առջի (դպրապետութեան) պաշտօնին վրայ հաստատեց : Եպտ Կորին Փոխանորդ Ընդհանուր Կարապետ Վարդապետը , իւր նոյն օրուան ըրած ատենաբանութենէն վերջը այս եղանակով ծանոյց ժողովրդեան , որով բոլոր հասարակութիւնը այն օրը հագեւոր ուրախութիւն մը գգեցան սրտերուն մէջ :

Ինչպէս որ ասկէ յառաջ ասանկ մէկ երկու դարձելու համար առիթ ունեցանք լրագրոյս միջոցաւ խօսելու , այս ծերունազարդ Պ . Յովհաննէսին դարձն ալ մեր մասին շատերու համար ևս բարի օրինակ ըլլալու յոյս կ'ուսոյ :

— « Կալիաթայէն նոյնմբերի 3 ամաթուով առած լուրերնիս կը ծանուցանեն , թէ Եղգասէր Երարափեան պատուական լրագիրը՝ որ թէպէտեւ ամիսը երկու անգամ կը հրատարակուէր , բայց և այնպէս դադարէր է , բաւական եկամուտ չունենալուն համար :

« Եյսպիսի յուր մը՝ տարակոյս չկայ թէ ազգասիրաց օրտին ցաւ պիտի պատճառէ . քանզի ինչպէս որ

Եւր լրագրոյ մը հիմնադրութիւնը՝ իբրեւ ավացոյց ազգային յառաջագիմունքեան, ուրախութեան առիթ մըն է ամենուն, այսպէս ևս քանի մը տարիէ հետէ հաստատեալ օրագրութեան մը դադարիլը՝ յետախաղաց ընթացքի մը նշան ըլլալով, անտարախլոյս տրտմութեան պատճառ պիտի ըլլայ բարեսէր հասարակութեան ։

ጥንታዊ ጥንታዊነት ፡

ԲՆԱԵՍԻՐԱԿԱՆ

Եղգային պատմութիւնը ձեռք առնելով, կը տեսնանք որ Երբեմն Եղգիս մէջ անտնիկ երեւին մարդիկ եկերգացիք ևն, որոնց չափէ դուրս մարմնոց ուժը թէ՛ Ժամանակակից և թէ՛ ապագայ դարերուն մէջ մեծ զարմացման պատճառ եղբ և իրենց և թէ Եղգին փառաց ու պարծանաց անմահ չիշատակն ր թողը ևն պատմութեանց մէջ : Այլ երբն Ժամանակն րս ալ 1830 ին աստնիկ զարմանալի ուժի տէր Ելօ անունով Հայագգի մը Տարոնի մէջ երեցած է . որուն ստոյգ պատմութիւնը Հմուտ Ենձէ մը մեզի խաւրուած ըլլալով՝ իբր հաճոյալան լուր մը չիր լի ընթիւ բցողաց և մասն ինչ նախնի պարծանաց յօժարամիտ կը փութամք հրատարակ յու . որ է այս :

“Տարոնի Եպիսկոպոս Գրեգորէն Եւջ անունով Հայտարարեալ 1830 ին քանչ լի ուժի տէր կարճահասակ, հաստաբազուկ, մեծադուլի, լայն ճակատ, մեծալանջ աւ կորովասիրտ մարդ մը էր. բնութեամբ անկոհողոս, խոսելու ունէն խնդալ ու պարծենալ հեռիէէն իրմէն, առասպել, կատակ և ծաղր լի խօսքեր բնաւ չէր սիր. թէ որ մէկը քովը ն զանալու բան մը ընելու ըլլար՝ ուրիշ բան չէր ընէր, այլ բռնածին պէս թէթեւ բանի մը պէս վեր կը նետէր: Դ վերայ այսր ամենայնի անտուտ ծապալտ, իր քրիստոնէական պարտքը աղէկ կը ճանչնար. Սրբազան պատմութիւն մտիկ ըն լըատ կը սիրէր, հայհայանք ընրենէ չէր հանդիս տրուէր առանց աղօթքի անկողին մտնալ չէր սիրէր. իր գեղինքով լճակ մը կար, ամեն առաւօտ կանուխ իրթալ անոր մէ լուսացուիլ և հետ այնորիկ աղօթք ընել սովորութիւն ըրած էր իրեն. գեռ ձմեռուան սաստիկ ցուրտ օրերուն ալ լճին նստելու կորովով իր սովորութեան հասկը կը կատարէր. և ամեն առաւօտ ջուրէն ելլալէն ետքը՝ հոն գտնուած Գաղիկոս ապառաժի մը կտորը՝ իր ուժը փորձելու համար գետնէն կը վերցունէր, զորտըքանի մը ձիւր հազիւ թէ կրնան տեղացէն չարծել: Ետը ողջախոհութիւնն ալ խիստ զարմանալի էր, եղբայրները որ բաւական հարուստ էին՝ շատ անգամ զինքը ամուսնանալու ստիպեցին, սակայն յանձնառու չեղաւ, և անանկ մեռաւ 1843 ին,

Թէպէտ իր բուն ճննդեան տարին մեզի անյայտ է :

« Իմ բուն նպատակս Ալօնի շափէ գութս ու թոյն վա-
րայ խօսիլ ըլլալով՝ օրինակի համար պէտք է որ անոր
քանի մը նշանաւոր գործքերը պատմեն հոս :

« Եւ զի Եւսէն Սշոյ Ս . Կարապետի՝ Վանքը ուխտի կ'ուգայ , կը տեսնայ որ քանի մը հոգի ժողովներ , մեկ լողքաբ մը հարկաւորութեան համար թամուռն տանելէն վրայ հանելու կ'աշխատին , անոնք մեկ դի կ'ընեն ու ինք մինակ իր ուժովը գնտակի պէս վարեն տանելէն վրայ ձգելու պատրաստուելով՝ հաշիւ թէ կ'արգելէ զայն վանքին վերակացուն . որովհետեւ այն ծանրակշիռ քարին թնդումէն տանելը կը վտանգուէր . վասնորոյ թ թեւ տափորի մը պէս բռնած սանդուխէն վնր կը հանէ յայտիոյ թիւն տեսողաց :

« Եւզամ մը երբ իրենց տունը թօնիրի մէջ կարկանդակ կ'էփէն . նոյապա՛ս ըլլալով՝ կ'երթայ ձաւար ծէժիլու ահադին ծանրութիւն ունցող կլար քար մը կը բերէ ու թօնիրին բերան վրայ կը դնէ չի բացուելու համար , պատճառը որ ուրիշ անգամ մն ալ սփռու իրն չէն խմացոց ր :

« Բերտա՛րը Մշոյ գեղա՛րը կողոպտւլ էւ տունն Լլօնն
 եղբայրս՛րը՝ իր նոյ կահկարանիքը պահւլ՝ դեղէն կը
 փախէին , ինքը միտաւ որ տան պահապան կը մնայ , քուր
 տին մեկը տունը կը մտնէ և դատարկ տեսնալով՝ կը հօյ-
 հոյէ ու սպառնալիքն՝ որ կ'ընէ որ պահուած խնցքորուն
 տեղըր իրեն ցրցունէ . Լլօն կ'ըսէ . « Ես քիչ մը տուա
 բութիւն ունիմ՝ ձեռքք ինձի տուր օգնէ , որ մահալէ՛ծ
 վար իջնամ » . և քիւրտին ձեռքը բռնելուն պէս պատու-
 հանէն վար անանկ մը կը նետէ որ կոյծակէ զարնուածի
 մը պէս կովբրուն աղբանոցը կ'ելնայ . կ'երթայ քանի
 մը ընկերն ր կը զանայ որ Լլօնն վրայ յարձակին , քայց
 անիկայ պղտիկ ծառ մը արմատէն քաշլով՝ տան դռան
 ետեւը կը կոյծի ու կ'ըսէ . ներս մտնողը ահա՛ սա ծա-
 ռովը պիտի սպաննամ , լիէ և դուք ալ զիս տարձանակով
 զարնէք : Եսանկով տունը աւաղակաց ձեռքէն կ'աղա-
 տէ . ու գանոնք կը ցրուէ անկէց » :

Եզգիւս մէջ գտնուած չարազանց ուժ ունեցող հազուադիւրս տնձիւ մը անուշը անյիշատակ չի թողնուել եռանդով անոր պատմութիւնը հրատարակ լէս վերջը , կ'ըսուիք , ասանկ ուժ մը թէ որ կրթութեան տակ մտած և արտօնութիւն գտած ըլլար դէռ ի՞նչ մեծագործ քաջութիւններ չէր կրնար բնիլ արդեօք . սակայն Եզգիւս հիմա կուան վիճակը ատոր չի ներկիւն համար Ելօ ալ ատանկ բաներու հետամուտ չ'ըլլալով՝ ուժեղութեամբ դժբաղդաբար այդ մասին անուն թողած չէ :

ԲԵՐՈՅԵԿԱՆԱԿ

ԳԻՆԱ ՍՊԱՆԱՆՈՅ

ՆԱԾԱԿ Ժ

Սարիամ իր եղբորը կը գրէ :

Սիրելի Եղբայր

Ուրեմն երջանիկ եւք ասիւն ետքը . ճշմարիտ է եղեր թէ բարի Ետուածն զիւքը սիրողներուն սիրտը միշտ ուրախութեամբ կը լինունէ :

Կը պատկերեմ մէկ մը աչքիս դէմը թէ ինչպէս զարմանք պիտի պատճառէ քեզի աս գէպքը զոր պատրաստ եմ հաճութեամբ սրտի պատմելու :

Եյս օրերս Պարոնուհինն եղբայրը ութը օր մը մեր գլխակը կենալու համար հոս եկաւ . և իրիկուան դէմ ամենքնիս մէկտեղ պարտեզը երթալով՝ հովանաւոր ծառի մը տակ նստեցանք . երկու պարոնիկները խաղով ինքզինքնին կ'զօսցունէին . տիկինը գուլպայ կը հիւսէր և ես ալ փոքրիկ տղան զիրիս անոր քով նստած էի՝ երբօր մէկը Պարոնուհինն եղբորը նամակ մը բերաւ . զորոք բանալուն պէս՝ « տես, տիկին, պօռաց, մատանիս դրա նուեր է . ո՛հ, ուրախ եմ կորուստս կրկին ձեռքս անցնելուն » :

Յետոյ սկսաւ բարձր ձայնով նամակը կարդալ թէ՛

« Եւ Պ. Եսպետ փրատէս Ծովապետ :

Տէր

Պզտիկ խեղճ հովուի մը և այլն » (տես թիւ 63) :

Ո՛հ, աս նամակը եղբորն է, պօռացի : Եղբուսկանը շարունակեց իւր կարգալը մինչև որ լմացաւ նէ, յետոյ իմ բարեսէր տիկինն « եղբայր ըսաւ, մտիկ ըրէ՛, կ'երեւայ թէ Ետուածն նախասահմաներ է որ մենք աս երկու խեղճ որբերուն իրրեւ հայր և մայր հոգ տանինք . արդէն ևս աս փոքրիկ աղջիկը որդեգիր ըրած եմ ինձի, քեզի ալ պէտք է որ այդ պզտիկ տղան պաշտպանութեանը տակ առնես » : Ո՛հ, այո՛, տէր, կ'աղաչեմ, ըսի ևս ալ, ընդունեցէք աս բարեգործութիւնը ընդունաճարկութիւնը :

Բարեգործութիւն մի . չէ, ասիկայ ուրիշ բան չէ, բայց միայն արդարութեան գործ մը, և աս պարկիշտ տղան շատ արժանի է որ վրան խնամք ունենամ . ուստի անտարակոյս իր փափաքը պիտի կատարեմ :

Ես ասուն Պարոնը « աս գիւղին մէջ վարպետ օրհնա տաւոր մը կայ, ըսաւ, որ ծեր ու անզաւակ է, եկու աս

պզտիկ տղան անոր քով տանք . որով աս երկու տղանք ալ մեկգմէկ տարանման չեն մնար, և քան մարդ մը գլխակը արհեստաւոր մ'ալ կ'ունենանք այսուհետեւ գիւղերուն մէջ » :

Ուստի անմիջապէս մարդը բ'րել տալով՝ անամարկեցին անոր աս խնդիրքը, որ յօժարեամբ ընդունեց . աս ասուն ներում խնդրեցի որ աս բարի լուրը ամենէն անապ հս իմացունեմ քեզի : « այո՛, այո՛ շատ աղէկ կ'ըլլայ » : գրէ եղբորդ որ կարելի եղածին չափ շուտով հոս գայ » : Ըսին : Ո՛հ ուրեմն վազէ, սիրելի եղբայրս, կրցածիդ չափ շուտ հասիր հոս, շատ պիտի երջանիկ համարուիմք : զքեզ կրկին տեսնելու համար և սիրտս ալ երկնային Հօրը վրայ Երախտագիտութեամբ աւելի պիտի լցուի, որ երկուքս ալ ասանկ երջանկութեամբ հասցուց :

Քու միակ օրդդ

Սարիամ :

Դանէնպերկ . 30 Օգոստոս . 1806

Պատի Հարունախուի

Կարոյս ծի Հուստի թագաւորը իւր մանկութենէն յայտնի կը ցուցնէր, որ մեծնայ նէ՛ մեծամեծ բաժու թեանց տէր պիտի ըլլայ : Ետիններէն սովորած ատենը, իր վարժապետը իրեն նախօրոքութիւն մը տուաւ կարգալու համար . բայց արդ որ Եղբայրդի մեծագործութեանց հատուածը եկաւ, ան տեղը Կարոյս քիչ մը մտածել սկսաւ . « Ի՞նչ կը մտածես » ըսաւ վարժապետը, — « Կը մտածեմ որ արդեօք ես ալ ասոր չեմ կրնար նմանիլ, — Բայց դիտե՛ս, » ըսաւ վարժապետը, « որ Եղբայրդ 32 տարի միայն ապրեցաւ . — Ո՛հ, կրկնեց միւսը, թող անոր նմանէի, և աւելի պակաս ապրէի » :

Հ.Յ.Տ.

Բարոյական Եւսմի :

Թէ որ իմաստութեան սահմանը շատախօսութիւնը ըլլար, ապա ուրեմն ճպտունները փիլիսոփայ պիտի ըսուէին :

Հատ աղէկ է խաղաղ մարդով գետնի վրայ պառկիլ . բան խռոված, ոսկեզարդ անկողնի մէջ :

ՀԱՐԱՏԱՐԱԿԻՉ ԼԵՍԳՐԻՍ

Երբեմն Սարգիս

ՆԻԿՈՍԻԴԵ

Ի ՏԳԱՐԱՆԻ ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐԻ